

Punkt af Lovforslaget, som jeg tror, at jeg har ham med mig i andre Henseender. Jeg kjender jo meget godt hans varme Ønsker om at opnaa noget Klækkeligt for Forsvarsvæsenet, og det vilde derfor have glædet mig meget, om jeg kunde have haft hans fulde Tilslutning.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C)

blev ved et paa Begjæring af Madsen, Nielsen, Strandstov, N. Hansen, Rammestov, Grifstrup, S. Jensen, Hasle, H. C. Hansen, Dam, Vyby og Termansen foretaget Navneoppraab, som nedenstaaende Liste udviser, vedtaget med 33 Ja'er imod 10 Nei'er; 1 svarede „Stemmer ikke“.

Ja:

Dannekjold-Samsøe, Vyby, Raben, Blom, Bonne, Brasch, Breinholt, Broberg, Carlsen, Carstensen, Cederfeld de Simonson, Claudi, Dresing, Estrup, Haffner, C. A. Hansen, Jensen (Bornholm), Juul, Kayser, Larsen, Magius, Matzen, Mourier-Petersen, Ørenbøll, P. Pedersen, S. Pedersen, Ploug, Rosenørn, Schlegel, Termansen, Thygeson, Tuxen og Andersen.

Nei:

Nielsen, Dam, Grifstrup, H. Chr. Hansen, N. Hansen, Hasle, S. Jensen, Madsen, Rammestov og Strandstov.

Stemmer ikke:

Krieger.

Fraværende med anmeldt Forfald:

Grifsen, Frijs, Hauerslev, Jacobsen, Jessen, Sorgenen, Müller, Neergaard, Rasmussen og Rump.

Fraværende:

Andræ, Clausager, Fischer, Linnemann, Moltke, Carl Møller, Nellemann, W. Petersen, Rosenørn-Lehn, Steel og Usking.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forhøielse af Invalideforsørgelser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 52 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 7 ff.)

Der var til denne Behandling ikke stillet noget Ændringsforslag udenfor de i Betænkningen opførte.

Lovforslagets Paragrafer med de stillede Ændringsforslag fattedes under Forhandling.

Ordføreren (Carstensen): Som ærede Medlemmer ville erindre, har den nærmeste Anledning til nærværende Lovforslags Fremkomst været den Omstændighed, at de ældre Invalidere, altsaa de Invalidere, der forørges efter Loven af 1851 med følgende Tillægslove, ikke have kunnet naae de Maximums-satser i Forsørgelsen, som kunne naas af de nyere Invalidere, der forørges efter Loven af 1876. Dette har ført til, at der er foreslaaet en Forsøgelse af 25 pCt. til Satserne for de ældre Invalidere, idet man ved en Forsøgelse af denne Størrelse vil naae det Resultat, at alle de ældre Invalidere ville faae nogle — enten flere eller færre — Procent mere end de Invalidere, der forørges efter Loven af 1876. Ser man hen til denne Forsøgelse i og for sig, og oplaster man det Spørgsmaal, om den er et fylldigt Udtryk for den Tilbøielighed til at komme Invaliderne til Hjælp, som har yttret sig paa forskjellig Maade, maa Udvalget bevare Spørgsmaalet bekræftende. Man maa nemlig erindre, at Loven af 1851 fremkom under en særdeles gunstig Stemning ligeoverfor Invaliderne, og at der i Løbet af Aarene er føiet Forsørgelser til de Satser, der dengang bleve tilstaaede, saaledes at Penigenes synkende Værdi er bleven tagen med i Betragtning ved Bedømmelsen af Invalidernes Naar. Jeg skal minde om, at allerede Loven af 1858 forøgede de første 200 Ar. af Forsørgelsen med 50 % og det overskydende Beløb med 10 %, og at den nye Invalidelov af 1876 gav de ældre Invalidere en gjennemsnitlig Forsøgelse af 20 %. Naar man nu gaar ud fra, at